

metamembrana

Cher Stickells

2n Batx Art A

Fitxa tècnica

Autor: Marcel·lí Antúnez

Any: 2009

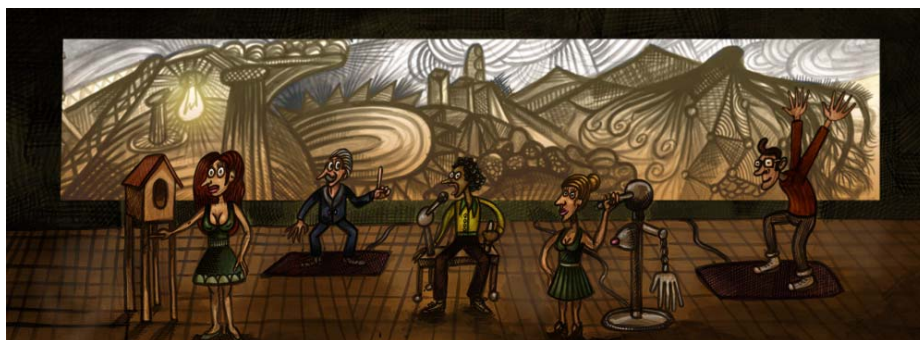
Tècnica: Les tècniques utilitzades són la pintura, el so i el videoart, que unides formen tota la obra.

Lloc: Es pot veure simultàniament a cinc ciutats: Barcelona (CCCB), Lleida (Sala Sant Joan), Reus (Cal Massó), Olot (Espai Zero) i Granollers (Espai d'Arts de Roca Umbert).

Descripció dels elements

Metamembrana és una instal·lació audiovisual interactiva que consta d'una gran projecció i diverses interfícies. A primera vista trobem una projecció formada per quatre pantalles que mostren un paisatge que va canviant, a la mateixa vegada, que els altres objectes que s'hi troben a l'obra, com la catifa (amb sensors), el micròfon, el nas joystick i la capseta (que fa l'acció de captar rostres).

L'exposició, doncs, està formada per aquesta barreja de fragments de la vida quotidiana (gravades des de diferents punts de ciutats), amb objectes i animacions gràfiques. Amb els fragments (o gravacions) de la vida quotidiana l'autor mostra diferents cultures que creen una petita història des del punt de vista de l'autor.

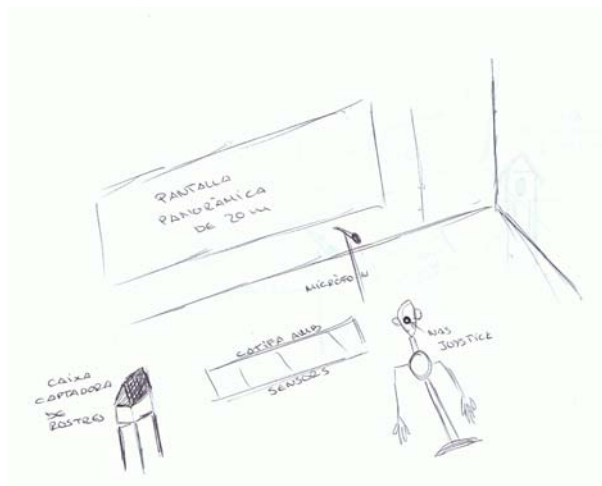
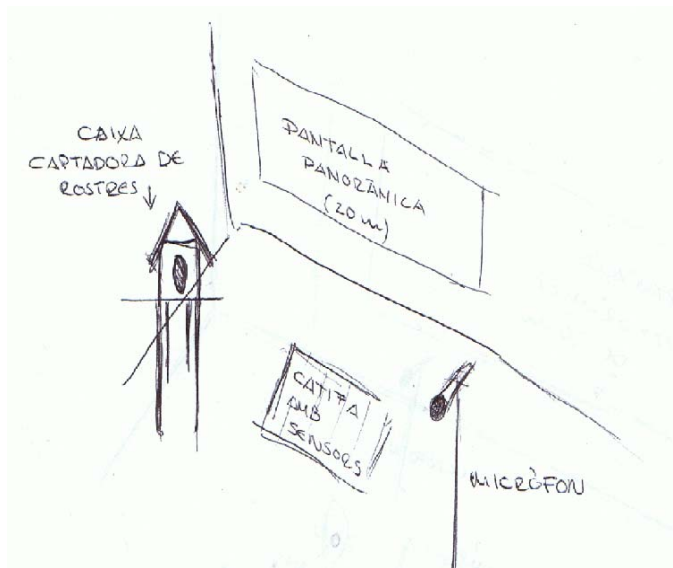

Significació i explicació del material de treball

Inspirat en les taules dels mestres flamencs Hyeronimus Bosch i Pieter Bruegel, el paisatge reproduceix a més de tossals, ciutats, cels i mar en una gran quantitat de situacions protagonitzades per diferents personatges. No es tracta de una situació estàtica com aquella de les pintures, sinó d'un col·lage animat, variable i lligat al comportament interactiu de les interfícies. La projecció disposa de diferents estats o capes, fins a set, que li atorguen una gran diversitat interactiva. Les interfícies o dispositius sensibles són activats pels espectadors, que esdevenen usuaris de la instal·lació tant en l'àmbit local com en la resta de les ciutats. La interacció també es produeix per altres paràmetres com el clima o els de certs comportaments socials.

Té una clara voluntat d'establir elements d'identificació amb els espectadors per fer-los particeps de l'obra. Estan previstes tres estratègies per aconseguir-ho, la primera, prèvia, produïnt continguts in situ, en cada una de les ciutats, amb entitats i elements propis del lloc. Segona, durant la mostra, insertant imatges dinàmiques, com ara càmeres connectades a diversos punts de la ciutat o captures del rostre d'alguns espectadors. I tercera, de manera puntual, produïnt esdeveniments en viu, tants com ciutats, que es retransmitiran en xarxa, durant el període d'exhibició de la peça.

Dos dibuixos esquemàtics des de dos punts de vista diferents

Opinió personal

Aquesta obra ha sigut una de les poques obres que realment m'han sorprés. El fet de poder interaccionar tu amb la obra i investigar tots els objectes i les seves funcions capta de seguida l'interés de l'espectador. També, penso que les imatges que s'anaven produïnt a la pantalla donaven "vida" a aquests objectes.

El videoart avui dia està molt ben vist i cada vegada s'utilitza més en el món de l'art.

Em va agradar molt l'exposició comparat amb el que m'esperava, i tornaria a veure i recomanaria altres exposicions del mateix autor.